

Liturgie:

Welkom, introductie

Votum en groet

Introlied Ps 2 NPB : 2 (Orgel)

Hij sprak tot Mij en kondigde dit af:

‘Jij bent mijn zoon; ik geef aan jou het leven.

Bedwing de volken met een sterke staf;

Ik heb hen aan jou in bezit gegeven.’

Heersers, wees wijs: je moet de HEER gaan eren.

Kniel voor de zoon en luister naar zijn stem.

Hij zal je anders in zijn vuur verteren.

Je bent pas veilig als je schuilt bij Hem.

Gebed

L: 1 Petr. 1: 3 evv (Paasevangelie)

Lied: LB 642: 1, 3 Ik zeg het allen dat Hij leeft

Preek over Mc 9: 2-4 en 7

GK 205 Christus aan het kruis verheven.

Bevestiging:

a. **Filmpje** waarin Wim zich en zijn gezin voorstelt

b. Formulier

c. Stipulaties

d Zegen

c. **Sela: familie**

d. opdracht

e. Dankgebed

Gezongen Onze Vader (GK 180a)

<https://www.youtube.com/watch?v=KLiPvUrITCw>

Collectemededeling

Zegen

Uitleidingslied: LB 217: 1 (De dag gaat open voor het Woord des Heren)

Dia 1

Gemeente van Christus, ieder die meeluistert,

Geachte collega, ds. Hoorn, beste Wim,

hier in de kerk samen met je gezin

Ik wil vanmorgen graag de geschiedenis van **die drie mannen** met je lezen.

Die geschiedenis van Petrus, Johannes en Jacobus.

Dia 2

Zij werden door Jezus meegenomen op een hoge berg. En toen beleefden ze grote dingen.

Ze beleefden **Pasen en Hemelvaart** in een klap.

Ik lees het je voor en laten we allemaal meeluisteren hier en thuis.

Ik lees het verhaal uit Marcus (ook wel het evangelie van Petrus genoemd in een ons welbekende commentaar) Het staat in Mc 9: 2-4 en 7 **Dia 3 (Lezen)**

Dia 3 Lezing)

² Zes dagen later nam Jezus Petrus, Jakobus en Johannes met zich mee een hoge berg op, waar ze helemaal alleen waren.

Voor hun ogen veranderde hij van gedaante,

³ Zijn kleren gingen helder wit glanzen, zo wit als geen enkele wolwasser op aarde voor elkaar zou kunnen krijgen.

⁴ Toen verscheen Elia aan hen, samen met Mozes, en ze spraken met Jezus.

⁷ Toen viel de schaduw van een wolk over hen, en uit de wolk klonk een stem:

'Dit is mijn geliefde Zoon, luister naar hem!'

Ik onderstreep even twee zinnen

Dia 4

Petrus, Johannes en Jacobus – ze **zagen** hun Meester – met helder witte kleren. Zo helder als maar kan. Ze zagen Hem: blinkend als de morgenster.

Da's Pasen. De Heiland in opstandingsglorie! Volkomen rechtvaardig.

Overwinnaar. En daarom: boven dood en graf verheven.

Dat is wat ze **zagen**.

En ze **hoorden** ook iets. Even later.

Ze hoorden een stem, die zei: *Dit is mijn Zoon.*

Dat herinnert aan Psalm 2.

Die psalm die ik koos als introductie voor deze dienst.

Die psalm waarin stond:

Dia 5

God sprak tot Mij en kondigde dit af:

'Jij bent mijn zoon; ik geef aan jou het leven.

Bedwing de volken met een sterke staf;

*Ik heb **hen aan jou in bezit** gegeven.'*

Nou- dat is **hemelvaart, he?**

Jezus, die alle heerschappij ontvangt.

Dia 6 (zwart)

Och het duurde maar kort – die glans van Pasen en Hemelvaart, daar op de berg.

Maar 't was wel buitengewoon indrukwekkend.

Even werden alle registers van de hemel opengetrokken.

Machtig.

Nooit heeft een man als Petrus dit moment meer vergeten.

Als hij oud is en gaat sterven staat het hem nog steeds voor de geest.

Ik laat het toch even zien: In 2 Petr. 1 zegt hij:

Dia 7

Toen wij u de glorie van onze Heer Jezus Christus verkondigden,
*baseerden wij ons niet op vernuftige verzinsels, integendeel: wij hebben met eigen ogen zijn
grootheid gezien.*

En dan verwijst hij naar dit gebeuren op de berg der verheerlijking.

Kort – maar indrukwekkend was het.

Dia 8 (zwart)

1b. En **waarom** gebeurde dat nou – die korte hevige verheerlijking, om nooit meer te vergeten?
Wat moesten die drie mannen daar nou mee? Waarom moesten zij nou op dat moment al bij
voorbaat die glorie van Christus zien?

Bedenk wat voor mannen dat zijn.

Het zijn toekomstige **apostelen**. **Die drie ...** en (als een soort kerncollege) vertegenwoordigen
deze drie natuurlijk ook de **andere** apostelen.

En apostelen zijn **predikers**, hè? Een unieke opdracht zullen ze straks krijgen.

Op hen, op hun **prediking** zal Christus straks zijn gemeente bouwen.

Vanaf Pinksteren **zijn** de apostelen daarom de wereld ingegaan. Petrus ging voorop in Hand. 2.

De andere apostelen volgden.

Later werd Paulus door God zelf toegevoegd.

En wat mochten ze verkondigen?

Nou in één woord: **een nieuwe wereld**.

Petrus zei het zo in 1 Petr. 1 (we lazen het al, maar ik haal het er nog even weer bij):

Dia 9

(lees maar even weer mee):

Wij verkondigen u:

dat u mag **leven in hoop** (1 Petr. 1: 3 evv).

Er wacht u **een ongerepte erfenis**.

Redding van de wereld mag u tegemoet zien, aan het einde van de tijd.

*Christus mag u verwachten, die alle dingen in deze kromme wereld recht gaat zetten. Die een
nieuwe hemel en een nieuwe aarde schept.*

Dia 10 (zwart)

Nou – die boodschap zullen apostelen mogen doorgeven en mogen vastleggen in hun brieven en evangeliën. Een heerlijke taak.

Maar ook een moeilijke taak.

Want het is een boodschap die helemaal stuk loopt op de werkelijkheid. **Vernuftige verzinsels** – zal men Petrus naar het hoofd werpen.

Kijk, om je heen man, de tijd verstrijkt, de jaren, de eeuwen, er verandert toch niks?

Alles blijft bij het oude.

Sprookjes – dat evangelie van Jezus.

Sprookjes?

Het is **Pasen** geweest. Leven kwam er uit de dood.

En het werd **hemelvaart**: Christus kreeg de heerschappij.

En wij hebben het gezien – zegt Petrus.

En wij hebben het gezien – zegt Petrus

Wij hebben **Hem** gezien. De Paasvorst.

Bij voorbaat – op de berg.

En wij hebben **die stem van psalm 2** gehoord, bij voorbaat. Toen niemand er nog aan dacht was het al werkelijkheid bij God.

Dus is het zo vast als een huis: de komst van het eeuwig koninkrijk van Christus. Met alles erop en eraan. Er is geen twijfel mogelijk.

Nu even pas op de plaats: **(In zoomen op Wim)**

wij, Wim, jij en ik, dominees van gister en dominees van morgen – wij zijn geen apostelen.

Wij hoeven het **fundament** niet meer te leggen. Dat ligt er.

Wij moeten wel op het fundament verder bouwen.

Het apostolische woord doorgeven, uitleggen, toepassen.

Dat is **heerlijk** werk.

Want het gaat nog steeds over de redding van de wereld.

We mogen nog die **hoop** doorgeven.

De Apostolische hoop.

Spreken over **een ongerepte erfenis**, die wacht. Over nieuwe dingen.

Over een wereld (ik zeg het nog een keer) waar alles recht gezet is.

Waar geen schreeuwend **onrecht** meer heerst. Waar geen levens meer geknakt worden door ziekte en dood en honger en ongelijkheid. Waar geen samenleving meer compleet ontwricht wordt door een ongrijpbaar virus. Waar geen bommen meer vallen. Waar alle harten naar de God van het leven gericht zijn. **Waar op de potten en pannen zal staan: de HEER heilig.**

Geweldige boodschap. Geef ons (als gemeente) maar te drinken, Wim, uit die bron van levend water.

===

En laat je dan door geen twijfel, of scepsis, of meewarige woorden van de wijs brengen.

Want ja – de roep dat het **sprookjes** zijn, is alleen maar harder geworden.

“Opium voor het volk”.

*“Onze wereld zal nooit veranderen, **als we het niet zelf doen**”.*

Laat je niet van de wijs brengen. Opdat wij niet van de wijs worden gebracht.

Toon ons daarom in je preken de Heiland, die **de vorst van Pasen** is, de blinkende morgenster.

Zoals Hij zich **toonde**, op de berg!

Laat ons **die stem** horen, die zei: dit is mijn Zoon, Hem behoort de wereld toe.

En blijf ons elke keer weer oproepen om ons aan **deze Heiland** met huid en haar te onderwerpen.

2b. Ja, dat (van dat onderwerpen) zeg ik er meteen bij.

Want daar loopt de tekst wel **op uit**.

Dia 11

Zie je dat staan? Heel dat gebeuren op de berg, met die glorieuze verschijning van Christus loopt uit op een bevel! Een goddelijk bevel: **Luister naar Hem**.

Da's eigenlijk best opmerkelijk, dit slot.

Je zou verwachten, dat na die heerlijke verschijning, de stem uit de hemel geroepen zou hebben:

Verkondig Hem.

Maar nee – iets anders is kennelijk **eerst** aan de orde.

Wacht met de verkondiging maar even.

Leer eerst dat je je gehoorzaam aan de Zoon moet **onderwerpen**.

Lúister naar Hem!

Dia 12 (zwart)

Attentie dus apostelen (Petrus, Johannes, Jacobus): luisteren is kennelijk voor predikers van het evangelie de eerste eis.

Attentie dus ook voor **alle** predikers in het apostolisch spoor:

Wil je Herder en **leraar** wezen, dan toch eerst **leerling** zijn.

(inzoomen)

Da's iets om meteen maar heel goed op te pakken, Wim.

Een dominee, moet dus altijd beginnen met luisteren naar 'his masters voice'.

Naar de stem van de zijn Meester.

Denk niet te gauw dat je boodschap wel weet. Leg elke week, elke dag eerst je oor weer te luisteren, bij je Heiland. Bij zijn Woord. In dagelijkse bijbelstudie.

(Zoals Hij dat trouwens zelf ook deed, he?)

Luisterde Hij niet, juist op die berg van de verheerlijking, naar Mozes en Elia? Naar de Wet (Mozes) en de profeten (Elia).

Nou ja, luisteren naar de Schriften dus. Studeren in de Schriften.

Want daar hoor je stem van de Meester.

En pas dan preken.

Dus niet: ik heb een boodschap en ik zoek er een tekst bij.
Net andersom – ik heb een tekst en ik zoek naar de boodschap!
Luisteren! Belangrijk, hoor.

Ik ga er nog even wat dieper op in. Dat mag wel hè?
Want laten we eerlijk zijn:
wij vergeten dat luisteren nogal es.
Ergers: soms **willen** we helemaal niet luisteren.
Die drie discipelen daar op de berg van de verheerlijking konden daar over meepraten.
Luisteren naar Jezus - daar hadden de apostelen bij monde van Petrus, zich nog maar heel kort
geleden flink tegen **verzet!**

(Bijbel) Als je één bladzij terugbladert,
naar hoofdstuk 8: 32 – dan zie je dat.

Dia 13

Daar neemt Petrus de Here Jezus apart en **wijst hij Hem fel terecht** over datgene wat Jezus had
onderwezen. Zie je het staan?
Dat is wat! Dat was dus niks geen luisteren. Dat was tegenspreken!
En ja, wat had de Here Jezus dan gezegd, dat Petrus zo boos werd?
Nou, dat staat er bij!

Dia 14

*“Hij (Jezus) begon hun te leren, dat de mensenzoon veel zou moeten **lijden** en door de oudsten van
het volk, de hogepriesters en Schriftgeleerden **verworpen** zou worden en dat Hij **gedood** zou
worden, maar drie dagen later zou opstaan”.*

Dat had Jezus gezegd.
Hij had dus onderwijs gegeven over zijn **lijden en sterven**.
Ja, ook over zijn opstanding en heerlijkheid - zeker.
Maar de spits van zijn onderwijs was:
de glorie komt in de weg van het lijden.
Pas door lijden naar heerlijkheid.

Nou – maar daar moest Petrus niks van hebben. Een Heiland, een Meester die pas **door lijden**
heen verheerlijkt zou worden?
Kom nou even.

Dát ga ik niet verkondigen, Meester. Lijden .. kom nou!

Nou daar heb je het. Een prediker die niet wil luisteren.

Dia 15 (zwart)

En toen kwam de verheerlijking op de berg.
Luister naar Hem! Ja!
Ook als zijn onderwijs boodschap je niet aan staat.
Ook als dat over het kruis gaat.
Dát hoort nl. ook bij het fundament van het evangelie.

Geen Paasfeest zonder Golgotha. Geen glorie, zonder het vernedering.

(inzoomen)

Zo zit het dus, Wim.

Grote dingen mag je verkondigen.

Maar als je luistert naar de Heiland weet je dat **het begint met het kruis.**

Aanvaard dat! En verkondig dat!

Opdat ook **de gemeente** het aanvaardt.

Het geldt nog steeds dat wij dat niet zo makkelijk doen.

Ja, wij spreken wel veel over het kruis, in de kerk.

Je moet naar het kruis gaan. Je moet je noden bij het kruis neerleggen.

Dat zeggen we zomaar. En da's goed.

Maar als het erop aankomt blijft de boodschap van het kruis ons ook vaak ergeren. Het kruis betekent nl. dat wij ('t hoge woord moet er uit) – dat wij **het verkorven** hebben. Het kruis bepaalt ons erbij dat wij God aan de kant hebben geschoven. De schuld daarvoor heeft Hij aan het kruis op zich genomen.

Da's diepe diepe liefde geweest. Bewogenheid met onze verlorenheid.

Geweldig.

Tegelijk is het ook diep beschamend voor ons. Diep vernederend.

Daarom kun je het evangelie van genade niet anders ontvangen dan in ootmoed. Met verdriet – over wat wij kapotgemaakt hebben in de relatie met God.

Die kleinheid moet je ons ook maar leren, Wim in je preken. Telkens weer. Want wij leven daar zomaar overheen.

En dat zou niet moeten. Juist deze tijd van crisis heeft wat dat betreft kansen. We bezinnen ons weer. We erkennen ook best wel dat we veel minder in de hand hebben, dan we dachten. Dat ziet iedereen.

Maar nu ook nog een stap dieper. Geef ruimte aan de vraag hoe het toch **komt**, dat we in een wereld leven waar ziekte en dood steeds maar weer toeslaan? En dat dat maar niet ophoudt?

Het kruis van Christus leert ons dat dat ten diepste te maken heeft met ons aller ongehoorzaamheid van het eerste uur te maken. Toen hebben wij samen toch de wereld overgegeven aan de vergankelijkheid?

Door God buiten de deur te zetten.

Dat kun je wegdrukken, doodzwijgen – **maar het kruis bepaalt ons daarbij.** En als nou iemand daar aandacht voor vroeg dan was het de Heiland zelf. Hij sprak erover. Hij leerde zijn apostelen: er is maar één echte uitweg uit onze gebroken wereld – dat ik mijn leven geef voor schuldige mensen. Daar kun je vrede vinden in een gebroken wereld – maar met een hemel die open is.

Luister naar dat onderwijs. Zegt de tekst.

Leer van het kruis de nederigheid en het verdriet over onze ongehoorzaamheid. Vind daar ook de vrede van de verzoening.

En leer dan ook (achter Christus aan) de noodzaak van dagelijkse bekering. Dat je stelling neemt tegen het kwaad in je hart en in de wereld.

Je God ruimte geeft in je leven.

Aanvaard dat dat strijd kost en loutering vraagt en volharding. Aanvaard, dat je beproefd wordt en soms tot de orde geroepen.

Da's ongemakkelijk – maar hoort toch ook bij het evangelie.

Wat ik maar wil zeggen: Wim – verkondig ons het **complete** verhaal.

Verkondig het **blijde** bericht van herstel van alle dingen. Pasen, Hemelvaart. Dat we van Gods liefde niet te scheiden zijn.

Maar vergeet niet ons te leren, dat dit evangelie **niet los verkrijgbaar** is. Christus volgen betekent ook ootmoed, dienstbaarheid, overgave, kruisdragen.

Alleen zo loopt het uit op een nieuwe wereld – waar God alles is in allen.

En daar het maar tenslotte maar om.

Amen

(Na de preek):

Christus aan het kruis verheven (GK 205)

Ommen

19-04-2020